

“Deixar la porta oberta a un pacte amb CiU no mobilitza la gent d’esquerres”

Definitivament, sou els únics que defenseu el tripartit. Tan malament va anar?

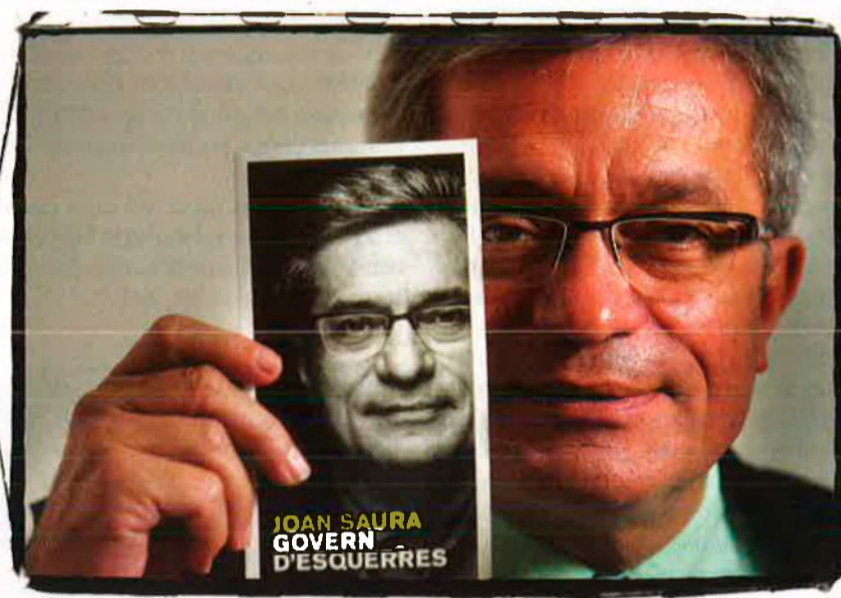
—No, home, no. Precisament el reivindicuem perquè creiem que ha anat molt bé. Des del punt de vista econòmic hem passat d’una situació el 2003 en què hi havia un increment de l’atur de 40 o 45.000 persones cada mes, amb un creixement per sota d’Espanya, amb deslocalitzacions importantíssimes, a la millor situació macroeconòmica dels darrers trenta anys. Catalunya no ha tingut mai una taxa d’atur tan baixa com la d’ara, el 6,5%, ni una d’ocupació tan alta, més del 70%, amb forats negres, això sí, com el de la temporalitat. Per tant, no dic que això és Hollywood. Però la dreta deia que portaríem el país a un carreró sense sortida. Doncs no, portem el país cap al creixement econòmic.

Des del punt de vista d’acció de govern, destaco tres, quatre dades, que evidencien la diferència entre un i altre govern. Actualment s’estan rehabilitant 46 barris a Catalunya, els més degradats. CiU en 23 anys no en va fer ni un. Ni un. Hem signat el Pacte Nacional per l’Educació, que té com a objectiu fonamental la igualtat de la qualitat entre l’ensenyament públic i el privat. Entre altres coses, hem pres l’opció d’introduir la sisenà hora. Hem iniciat mesures de protecció territorial que mai no s’havien fet. Hi ha un pla de protecció del litoral i una Xarxa Natura d’acord amb el que diu la UE. Hem pres mesures de transparència i honestat que CiU mai no havia pres, hem evitat les irregularitats, l’opacitat del nombre i el sou dels assessors, opacitat en les ajudes als mitjans de comunicació privats o la no-incompatibilitat forta dels alts càrrecs.

Per tant, la cosa no és si hem fet més o menys, és que hem fet coses que no s’havien fet mai.

—Però, en canvi, la imatge del tripartit és molt més convulsa.

—Han passat diverses coses, com el procés de l’Estatut, que era inevitable.

JORDI PLAY

Joan Saura (Barcelona, 1950) és el cap de llista de la coalició ICV-EUiA a les eleccions al Parlament. Els ecosocialistes encaren les eleccions amb bones perspectives, segons els sondejos.

Però la que ha fet més mal és el soroll continuat provocat pel propi Govern.

—Allò que va dir de la capacitat d’“autodestrucció” del Govern?

—Sí. Tinc al cap exemples claríssims. El dia que se signa el Pacte Nacional per l’Educació, un dia històric, en els mitjans de comunicació, producte evidentment que era notícia, hi ha el debat entre el president i un exconseller, per unes

declaracions sobre el president Zapatero. Aquell dia era per dedicar planes senceres al Pacte Nacional per l’Educació! O el dia que es van aprovar els pressupostos del 2006, els millors que mai s’han fet a Catalunya, hi havia un debat sobre les diferències del govern en relació amb l’oficina antifrau.

—Heu posat dos casos en què la picabaralla era entre socialistes i republicans?

—No, l’oficina antifrau eren diferències entre les tres formacions, el que passa és que no feia falta portar la polèmica als mitjans de comunicació, perquè hi havia fórmules de consensuar-ho.

Però molts dels sorolls que surten no són per diferències en l’acció de govern, eren per fets o declaracions al marge de l’acció de govern.

—Avui encara és factible pensar en una reedició del tripartit?

—Bé, matemàticament, totes les enquestes diuen que és possible.

—I humanament?

—La majoria social que va fer possible aquella majoria política d’esquerra continua sent-hi. Si ara estem a 74 diputats, les xifres que surten són entre 70 i 72. En

necessitem 68. Però des del punt de vista polític jo insisteixo a Montilla i a Carod que diguin què pensen. Estic segur que la situació política de Catalunya seria diferent si els tres partits d'esquerra defenséssim l'acció de govern, perquè la podem defensar. Podem ser autocrítics amb el que calgui, però hem fet una acció de govern diferent, que tot just l'hem començada i, per tant, l'hem d'acabar, per continuar fent una política frontal a la de la dreta. Això és el que genera il·lusió. El que no il·lusiona l'electorat d'esquerra és demanar-li el vot sense dir què es vol fer i amb qui.

L'altre dia, un dirigent socialista em deia: "Hem de mobilitzar l'electorat d'esquerra de l'àrea metropolitana." Penso que deixant la porta oberta a governar amb CiU no es mobilitza la gent d'esquerra.

També demano que la política d'aliances del PSC es decideixi al carrer de Nicaragua, no a Ferraz. Seria bo que Montilla desmentís el rumor insistent, la història inversemblant, que si Mas treu més diputats hagi de ser ell el president.

—Pot passar que qui tingui capacitat de decidir acabi donant per bo que la força més votada sigui la que formi govern?

—Jo no. A Galícia, això no va passar, el PP es va quedar a un diputat de la majoria absoluta, socialistes i BNG van formar govern. Ningú no va dir que van robar el govern al PP. A Suècia, fa poques setmanes, els diputats socialdemòcrates eren 130, els conservadors, 95. El president del Govern és el conservador.

Però a banda d'això, hi ha l'Estatut. Allà diu que serà president o presidenta qui tingui el suport del major nombre de diputats i diputades. Si el senyor Mas volia fer president qui treïés més diputats, ho tenia fàcil, només havia de fer una esmena a l'Estatut que digués: serà president de Catalunya qui guanyi les eleccions. El senyor Mas està obligat a complir l'Estatut, no pot tergiversar-lo i fer un sistema d'elecció presidencial, en contra del que diu l'Estatut.

—CiU diu que és més democràtic que el president sigui qui guanyi les eleccions. No ho és, més democràtic?

—No. Un pot ser la força més votada, però hi ha molts més partits! És més democràtic que es respecti la voluntat del major nombre de ciutadans, representats pels diversos diputats, de diferents par-

tits, que trien el president. Per tant, és una majoria de diputats, que representen la majoria de ciutadans, la que ha de triar el nou president, no el grup més votat.

—Creieu els qui apunten un acord entre Zapatero i Mas, més enllà del de l'Estatut, per fixar unes bases pel futur polític electoral a Catalunya?

—Jo no ho crec. Puc estar equivocat o no. Aquí, però, del que es tracta és que el partit socialista, i el mateix Zapatero, diguin clar que no hi ha res d'això. I no ho estan dient. Això faria desaparèixer un dels grans interrogants d'aquestes eleccions. Seria un nou element d'il·lusió. I quedaria molt clar que Convergència el que vol és pactar amb el PP. Han anat a un notari —reconeixent que no tenien crèdit—, però amb una fórmula molt curiosa. Diuen que no faran cap pacte "estable" o "permanent" amb el PP. Tampoc no el van tenir en l'anterior legislatura, però van tenir la presidència de la Generalitat. Per tant, CiU deixa la porta oberta al PP perquè els voti, i deixar-se condicionar per ells un altre cop. Només cal fixar-se en com CiU ataca tots els partits i passa de puntetes per la crítica al PP, un partit que ha estat advers als interessos de Catalunya. Ja ho va dir el president Matas, de les Illes, que calia que guanyés en Mas.

—A vostès els critiquen d'estar superditats al PSC, els seus adversaris diuen allò de "l'eco dels socialistes", per comptes d'ecosocialistes.

—Sí, però no en poden donar cap exemple, d'això. A més, que aquesta no és l'opinió de la gent. Estem mantenint tots els electors del 2003, i molts votants socialistes s'estan acostant a Iniciativa. Per tant, aquesta crítica queda desmentida per la realitat. Les tendències electorals ens indiquen que pugem i que PSC i ERC baixen.

Em trobo gent, per contra, que diu que el PSC els ha desil·lusionat i que Esquerra els ha decebut. En aquests moments estic rebent missatges de votants d'Esquerra, socialistes i fins i tot d'alguns votants de Convergència, que em diuen que votaran Iniciativa.

—Precisament, les enquestes indiquen un creixement d'ICV. És un creixement conjuntural?

—De vegades hi ha algú que em diu que ens podem beneficiar que el candidat del PSC no sigui Maragall, sinó Montilla. Però no. El 2003, nosaltres te-

níem tres diputats, el candidat era Maragall i vam créixer fins a nou diputats. I les enquestes sempre ens han donat aquesta tendència de creixement.

No és un creixement conjuntural perquè és una tendència molt estesa al territori, cosa que fins fa quatre o cinc anys no ens passava. I és molt transversal en els sectors professionals, dirigents sindicals, etc.

A més, el Govern ens ha pogut donar l'opció de mostrar-nos com a força política que dóna estabilitat a l'executiu. I sense cap mena de dubte, som un partit modern. Vam estar a punt de desaparèixer i vam haver de fer una reflexió interna molt profunda. Penso que ara les nostres posicions són les més modernes i innovadores en els temes socials, els ecològics... El nostre creixement està assegurat a mitjà termini. Per una banda el partit socialista ha tingut i té tanta força que no ha hagut d'innovar gens. En aquests moments, en moltes àrees té un pensament antic. De vegades quan sento parlar el partit socialista em sembla sentir arguments dels anys setanta. I en relació amb ERC, és un partit que genera una certa decepció, que no transmet confiança. El 2003 estaven en un moment esplèndid, que es podien haver menjat l'espai de CiU. Però les coses li han anat malament.

—Si els seus socis i exsocs de govern opten per no reeditar un acord tripartit, Iniciativa torna a l'oposició sense més problemes?

—Si no hi ha tripartit, a l'oposició. Si no hi ha un govern d'esquerra d'àmplia base, ens quedem a l'oposició, explicant la nostra política, i confrontant-nos amb la política neoliberal de CiU.

És clar que prefereixo ser el govern que no l'oposició, però així és el joc democràtic. Per tant, hem d'estar preparats per fer oposició. Però, miri, aquesta campanya, de totes les que he fet, és la que afronto en el millor estat d'ànim. Sóc optimista perquè tot indica que creixem. En segon lloc, sé que tenim moltes coses a dir en aquest país, i que algunes les podem liderar. I això em fa molta il·lusió. Per tant, en el meu cap no em plantejo estar a l'oposició, perquè crec que els resultats electorals obligaran a una majoria d'esquerra. Però si calgués fer oposició, la farem.

Enric Rimbau